

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **RNDr. P. B., CSc. a spol. pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody** podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2010 odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. marca 2010, sp. zn. PK 2Tš 2/2005 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa** napadnutý rozsudok **zrušuje** vo vzťahu k obžalovanému J. Š.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa** vec obžalovaného J. Š. **vracia** Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

II.

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. por.) **sa** odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo vzťahu k obžalovanému RNDr. P. B., CSc. **zamieta**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku boli obžalovaný RNDr. P. B., CSc. a obžalovaný J. Š. podľa § 226 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII Gv 2/04-59, zo dňa 5. novembra 2004 ktorého sa mali dopustiť tak, že

J. Š. ako sprostredkovateľ v presne nezistenom dni a čase okolo 10. januára 2004 v B. v priestoroch obchodnej spoločnosti A., IČO: X. pri stretnutí s Ing. arch. P. K., nar. X., bytom Š., predsedom predstavenstva obchodnej spoločnosti I., IČO: X., od tohto žiadal úplatok vo výške 5 000 000 Sk (slovom päť miliónov slovenských korún) ako finančnú protislužbu pre RNDr. P. B., CSc. na ktorú nemal tento ani iná osoba nárok za to, že RNDr. P. B., CSc. v postavení verejného činiteľa starostu Mestskej časti B. zabezpečí vo veci všeobecného záujmu súhlas Mestského zastupiteľstva Mestskej časti B. a on ako starosta vydá kladné stanovisko k urbanistickému riešeniu rekonštrukcie budovy V. a návrhu na umiestnenie štyroch nových bytových domov v lokalite P. podanému dňa 1. októbra 2003 spoločnosťou I. na Mestský úrad B., J. Š. následne telefonicky sprostredkoval stretnutie Ing. arch. P. K. s RNDr. P. B., CSc, ktoré sa uskutočnilo 14. januára 2004 čase o 12.00 hod. v kancelárii starostu na Miestnom úrade B., ul. K., kde RNDr. P. B., CSc. verbálne potvrdil, že žiada vyplatenie sumy, rovnajúcej sa 5% z predpokladaného zisku 100 miliónov Sk spoločnosti I. ako neoprávnenej výhody spočívajúcej v jeho priamom majetkovom obohatení, na základe ktorého sa mali dopustiť trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (obžalovaný RNDr. P. B., CSc.) a obžalovaný J. Š. z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.).

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

V písomných dôvodoch svojho odvolania prokurátor poukázal na ničím nespochybnenú vierohodnosť svedka - agenta Ing. arch. P. K., pričom iný skutkový stav ako bol v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku považuje za fabuláciu bez reálnych dôvodov. Poukázal na to, že starosta (obžalovaný B.) mal spoluobžalovaného – podnikateľa (obžalovaného J. Š.) vysunutého ako sprostredkovateľa pre manažovanie získania úplatku. Prokurátor považoval tvrdenie o určitej aktivite S. v danej veci za absurdné, v tejto súvislosti navrhol aj vypočúť riaditeľa S. a ministra vnútra Slovenskej republiky, aby uvedené tvrdenia buď potvrdili, alebo vyvrátili. Taktiež poukázal na skutočnosť, že skutok spočívajúci v prijímaní úplatku a inej nenáležitej výhody je dokonaný už samotným požiadanim o poskytnutie úplatku, a preto nie je potrebné zdokumentovať jeho odovzdanie a prijatie obžalovanými.

Z uvedených dôvodov považoval oslobodzujúci výrok u oboch obžalovaných za predčasný a navrhol zrušiť rozsudok Špecializovaného trestného súdu a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný RNDr. P. B., CSc. v písomnom podaní k odvolaniu prokurátora navrhol jeho odvolanie zamietnuť, poukázal na početné nepravdivé a protirečivé tvrdenia svedka – agenta Ing. arch. P. K., ktorého považuje za absolútne nevierohodného. Je presvedčený, že prvostupňový súd, keď rozhodol v predchádzajúcom rozsudku, že je vinný, bol voči nemu zaujatý, neobjektívny, pričom aj vzájomne sa vylučujúce tvrdenia agenta vyhodnocoval výlučne v neprospech obžalovaných. Obdobne považuje za zaujatého aj prokurátora, poukazujúc pritom na jeho neštandardný vzťah s agentom Ing. arch. P. K.. U tohto svedka sa napokon potvrdilo, že nikdy nemal skutočný úmysel daný investičný plán zrealizovať, ale nehnuteľnosti ihneď po odsúdení obžalovaného RNDr. P. B., CSc. s veľkým ziskom odpredal.

Obhajca oboch obžalovaných považoval výrok napadnutého rozsudku za ústavný, zákonný a súladný s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky v oblasti ochrany ľudských práv a základných slobôd. Je toho názoru, že nie je možné urobiť nespochybniteľný záver o vine obžalovaných, keďže nebol zákonným spôsobom dokázaný skutkový stav uvedený v obžalobe. Navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť postupom podľa § 256 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné vo vzťahu k obžalovanému J. Š..

Treba opätovne zopakovať, že v danej veci už odvolací súd rozhodoval, pričom vo svojom ostatnom rozhodnutí poukázal na dôkaznú situáciu, závažné rozpory vo vykonaných dôkazoch ako aj absenciu ďalších dôkazov, z ktorých by bolo možné bez pochybností uznať obžalovaných za vinných z trestných činov, ktoré im boli kladené za vinu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu ohľadom obžalovaného RNDr. P. B., CSc. za zákonný, zodpovedajúci zistenému skutkovému stavu, na základe ktorého nebolo jednoznačne a nepochybné dokázané, že skutok pre ktorý bol obžalovaný stíhaný sa stal.

Odvolací súd, aj naďalej zotrváva na závere, že v prípravnom konaní došlo k pochybeniu, keď neboli vykonané všetky potrebné dôkazy – zadokumentovanie odovzdania a prijatia úplatku. K odvolacím námietkam prokurátora v tejto súvislosti treba uviesť, že súdy sú si vedomé, kedy je dokonaný trestný čin podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., avšak na to, aby mohli súdy urobiť nepochybniteľný záver, že obžalovaný RNDr. P. B., CSc. takýto úplatok požadoval vo svojej kancelárii 14. januára 2004, musel by mať takéto konanie nepochybniteľne preukázané.

Uvedenú skutočnosť síce svedok – agent potvrdzoval, ale nie od počiatku, a ďalší relevantný dôkaz preukazujúci obsah ich rozhovoru sa získať nepodarilo. Je pritom bežné, že v ostatných korupčných kauzách, aj keď je skutok dokonaný samotným požiadanim o úplatok, sa zdokumentuje zákonným spôsobom aj dokončenie korupcie, t.j. prevzatie úplatku. Odvolací súd preto považuje predčasné ukončenie dokazovania v danej veci za pochybenie, ktoré však nemôže byť vyhodnotené v neprospech obžalovaného.

Je nepochybné, že k stretnutiu medzi svedkom Ing. arch. P. K. a obžalovaným RNDr. P. B., CSc. došlo, o čom svedčia aj doklady z kancelárie obžalovaného, teda nešlo o nejaké konšpiračné stretnutie, ale vopred ohlásené a potvrdené stretnutie cez sekretariát obžalovaného.

Keď svedok Ing. arch. P. K. dva dni po uvedenom stretnutí bol vypočúvaný na vlastnú žiadosť v rámci podania trestného oznámenia **neuviedol**, že pri vyššie uvedenom stretnutí po ňom mal byť požadovaný úplatok. Z výpovedí svedkov – príslušníkov polície, ktorí s ním trestné oznámenie spisovali bolo nepochybné, že oznamovateľ nebol rozrušený, v strese, úkon bol dokonca vykonávaný v kancelárii svedka, a príslušníci Policajného zboru zapísali všetky okolnosti, ktoré im svedok oznámil.

Táto okolnosť vniesla určitú pochybnosť o jednoznačnej vierohodnosti svedka, nakoľko až v nasledujúcich výsluchoch uviedol, že aj obžalovaný RNDr. P. B., CSc. mal po ňom úplatok požadovať, resp. potvrdiť, že o úplatku požadovanom obžalovaným J. Š. mal vedomosť.

Skutočnosť prečo pri podávaní trestného oznámenia neuviedol tak závažnú okolnosť, svedok nevedel adekvátne vysvetliť.

K ďalšiemu stretnutiu svedka a obžalovaného RNDr. P. B., CSc. už nedošlo a taktiež nebol zachytený žiaden telefonický kontakt medzi nimi. Výpoveď svedka – agenta v tomto smere nebola potvrdená žiadnym relevantným dôkazom, pričom ani z odposluchov medzi obžalovanými nebol žiaden taký, ktorý by nesporne potvrdil požadovanie úplatku zo strany obžalovaného RNDr. P. B., CSc.

Pokiaľ by ich rozhovor zo stretnutia, ktoré sa uskutočnilo 14. januára 2004, prebehlo takým spôsobom, ako ho popísal agent, že obžalovaný od neho úplatok priamo žiadal, nie je zrejmé, prečo by následne nekomunikovali priamo, osobne alebo telefonicky. Uvedené by sa dalo odôvodniť prípadnou obavou z odhalenia, ale takú istú obavu by predsa obžalovaný musel mať aj pri uvedenom stretnutí (už vtedy mohol mať svedok ITP). Pritom vzťah medzi obžalovanými tiež nebol vyslovene blízky, priateľský, nikdy sa nerozprávali o osobných, rodinných veciach,

vzájomne si vykali, napokon agentom by mohol byť aj obžalovaný J. Š.. Nie je vylúčené, že pokiaľ by k monitorovanému rozhovoru medzi agentom a obžalovaným RNDr. P. B., CSc. došlo, preukázalo by sa, že o poskytnutí uvedenej sumy nemal vedomosť.

Ani ďalšie dôkazy – či už listinné, týkajúce sa žiadostí podávaných na Mestskú časť B., popr. svedecké výpovede zainteresovaných osôb tak z Mestskej časti ako aj z M. M. nepreukázali akúkoľvek snahu obžalovaného RNDr. P. B., CSc. ovplyvňovať rozhodovanie, popr. postup kompetentných osôb tak v prospech ako aj v neprospech svedka Ing. arch. P. K.. Zo súdom pripojenej dokumentácie je zrejmé, že žiadosti a podania zo strany svedkovej spoločnosti boli vybavované štandardným postupom. Pokiaľ by skutočne obžalovaný RNDr. P. B., CSc. požadoval sumu okolo 5 miliónov Sk, bolo by logické, že sa v uvedenej veci bude, či už osobne alebo cez niektorého kompetentného pracovníka mestskej časti snažiť svedkovej spoločnosti vyjsť v ústrety, alebo naopak, pokiaľ by ho chcel primäť k zaplateniu úplatku, robil by mu v jeho postupe prekážky. Takéto konanie zo strany starostu však nebolo žiadnym dôkazom potvrdené. Svedkovia vyvrátili akýkoľvek pochybný záujem obžalovaného o danú vec.

Okrem vyššie uvedených pochybností a rozporov súd zistil, že pôvodný vyšetrovateľ nemienil vzniesť obvinenie obžalovaným, nakoľko nepovažoval dôkaznú situáciu za takú, ktorá by to umožňovala, následne bol vymenený a jeho nástupca, za nezmenenej dôkaznej situácie, obvinenie vzniesol. Tak pôvodný vyšetrovateľ, ako aj jeho vtedajší nadriadený podali každý rozdielny dôvod jeho odvolania z prípadu, čo vnáša pochybnosť o nezávislosti vyšetrovateľa.

V danej veci taktiež došlo k strate určitých dôkazov zo spisu, čo je jednoznačne výnimkou ako pravidlom pri vyšetrovacích spisoch a dokumentovaní dôkazov.

K odvolacím námietkam prokurátora je potrebné ešte dodať, že odvolací súd nepovažuje tvrdenie o určitej aktivite agentky S. za absurdné. Prokurátor sa domnieva, že pokiaľ by S. mala na veci nejaký záujem, muselo by byť preukázané, že objekt v R. za niekoľko desiatok miliónov Sk aj kúpili, čo by sa muselo v dokladoch S. preukázať. Pokiaľ by niektorá svetová tajná služba mienila uniesť nepriateľskú osobu spred jeho domu, neznamená to, že uvedený dom mu najskôr musí zakúpiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá preukázané, že by S. uvedený skutok mala vyprovokovať, alebo sa na ňom zásadným spôsobom podieľať, čo ani v predchádzajúcom svojom rozhodnutí nekonštatoval, avšak to, že agentka S. sa vyjadrila pred vyšším súdnym úradníkom v tom smere, že celá vec skĺzla iným smerom, **ako plánovali**, je objektívnou skutočnosťou, nevyvrátenou žiadnym iným dôkazom. Na druhej strane nemožno ani vylúčiť, že išlo o súkromnú aktivitu agentky, ktorá sa údajne s obžalovaným RNDr. P. B., CSc. poznala, mohla predpokladať, že jej záujem o vec obžalovaného sa prezradí a v konečnom dôsledku môže byť vyhodnotený v jeho prospech.

Ďalšou nevyjasnenou okolnosťou v tejto veci bolo predčasné ukončenie dokumentácie dôkazov. Ak by v skutočnosti odznela požiadavka obžalovaného RNDr. P. B., CSc. na agenta na vyplatenie sumy 5 miliónov korún, nič nebránilo orgánom činným v trestnom konaní, aby označené policajné peniaze agent s monitorovacím zariadením obžalovanému RNDr. P. B., CSc. odovzdal. Pokiaľ by ich obžalovaný prijal, dôkazná situácia by bola diametrálne odlišná od tej, na základe ktorej museli sudy rozhodovať. Snahou obžalovaného J. Š. však bolo, aby peniaze skončili na jeho účte.

V prípade ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný.

Súd prvého stupňa oslobodil obžalovaného RNDr. P. B., CSc. podľa § 226 písm. a/ Tr. por. teda z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Tento dôvod je daný, keď súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov zaobstaraných a vykonaných za súčinnosti strán a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo, bez rozumných a dôvodných pochybností uzavrieť, že sa vôbec stal skutok uvedený v obžalobnom návrhu, ktorý je predmetom rozhodovania na hlavnom pojednávaní, teda že sa neuskutočnilo to, čo sa uvádza v popisu skutku.

Oslobodenie podľa § 226 písm. a/ Tr. por. je na mieste tak v prípade, pokiaľ sa preukáže, že sa skutok nestal ako aj v prípade, že po úplnom a zákonne vykonanom dokazovaní a po všestrannom vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov **ostanú dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok v skutočnosti stal.** Nevyžaduje sa pritom preukázanie (rozumná istota), že sa skutok nestal. Pre použitie tohto oslobodzovacieho dôvodu taktiež nie je nutné, aby sa nestalo vôbec nič z toho, čo uvádza obžaloba v popise skutku, postačí, že sa nestalo to, čo tvorí podstatu skutku.

Uplatnenie tohto dôvodu oslobodenia je dôsledkom zásady prezumpcie neviny, podľa ktorej má nepreukázaná vina rovnaký význam ako preukázaná nevina.

V uvedenom smere je nutné sa stotožniť s týmto postupom prvostupňového súdu, nakoľko výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka nie je jednoznačne vierohodná a pokiaľ neexistuje naproste ucelený reťaz dôkazov, tak priamych ako nepriamych pre bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, musí súd obžalovaného oslobodiť podľa § 226 písm. a/ Tr. por.

Odvolací súd zároveň poukazuje na dôvody svojho predchádzajúceho rozhodnutia týkajúce sa obžalovaného RNDr. P. B., CSc.

Pokiaľ ide o obžalovaného J. Š. treba uviesť, že dôkazná situácia v jeho prípade bola odlišná.

Opätovne treba konštatovať, že odposluchy týkajúce sa telefonických rozhovorov medzi obžalovaným J. Š. a svedkom Ing. arch. P. K. na jednej strane, potvrdzuje výpoveď menovaného svedka vo vzťahu k obžalovanému J. Š. a tohto usvedčuje, na druhej strane však vnáša závažné pochybnosti, či jeho konanie bolo vo všetkých ohľadoch koordinované s obžalovaným RNDr. P. B., CSc.

Z odposluchov je okrem iného zrejmé, ako obžalovaný J. Š. uisťuje svedka, že žiadané písomnosti sú už napísané, sú na „podpise“, „že račianske súhlasko“ teraz dostane a môže začať robiť, pričom z príslušnej dokumentácie z termínov, kedy rozhovory prebehli, je zrejmé, že obžalovaný RNDr. P. B., CSc. nepodpísal žiadne také záväzné stanovisko k investičnej činnosti, ktoré by bolo pre svedka priaznivé, naopak, podpísal dňa 2. marca 2004 záznam z rokovania a ohliadky, ktoré však neakceptovalo svedkovu žiadosť bez potrebných úprav.

Toto bolo mestskou časťou vydané až 26. októbra **2005**, treba však dodať, že záväzné stanovisko bolo vydané až po **zásadných** úpravách pôvodných žiadostí a po tom, čo pôvodná žiadosť bola vzatá späť a záväzné stanovisko k investičnej činnosti bolo vydané na základe novej žiadosti z 22. septembra 2005.

Svedkovi Ing. arch. P. K. však bolo zo strany obžalovaného J. Š. viackrát tvrdené, že obžalovaný RNDr. P. B., CSc. vydal v jeho prospech kladné stanoviská, v dobe ich telefonických hovorov, čo sa v skutočnosti nestalo.

Tak zo zápisnice o trestnom oznámení je zrejmé, že svedok - agent uvádzal, že mu obžalovaný J. Š. oznámil, že vybaví súhlas starostu ak zaplatia 5% z predpokladaného zisku ako aj z ďalších jeho svedeckých výpovedí.

Sám obžalovaný J. Š. sa prezentoval ako sprostredkovateľ medzi svedkovou spoločnosťou a obžalovaným RNDr. P. B., CSc.

Z vykonaných odposluchov je ďalej nesporné, že obžalovaný J. Š. so svedkom Ing. arch. P. K. jednali ohľadom investičného zámeru svedkovej spoločnosti, je taktiež zrejmé, že obžalovaný J. Š. s agentom hovorili o percentách a určitých číslach, ktoré evidentne znamenali peniaze za konečné zrealizovanie zámeru investora.

Avšak z odposluchov medzi obžalovaným RNDr. P. B., CSc. a obžalovaným Š. je zrejmé iba to, že o podaniach zo strany svedkovej spoločnosti bol informovaný a určitým spôsobom obžalovanému J. Š. prisľúbil pomoc, napríklad pri probléme s parcelnými číslami a prejavil záujem, aspoň verbálny, ohľadom realizácie investičného zámeru svedka.

Neexistuje však odposluch medzi nimi (obžalovanými), z ktorého by bolo možné usúdiť, že by obžalovaný RNDr. P. B., CSc. požadoval od svedka akékoľvek plnenie za svoju činnosť.

A navyše rozhovory medzi svedkom Ing. arch. P. K. a obžalovaným RNDr. P. B., CSc. neboli zachytené žiadne. Teda nebol zdokumentovaný žiaden odposluch rozhovoru medzi obžalovaným RNDr. P. B., CSc. a agentom, z ktorého by sa dalo usúdiť, že obžalovaný požaduje, alebo v minulosti požadoval úplatok.

Z dokladových materiálov Mestskej časti B. ohľadom posudzovania projektovej dokumentácie a postup územného konania na stavebnom odbore oddelenia stavebného úradu k investičnej akcii investora I. je zrejmé, že podania svedkovej spoločnosti boli vybavované bez umelých priet'ahov, iba s požiadavkou na ich zosúladenie s príslušným územným plánom.

Teda ani v tomto smere nebolo preukázané, že by sa v rámci alebo aj nad rámec svojich kompetencií obžalovaný RNDr. P. B., CSc. snažil ovplyvňovať rozhodovanie kompetentných osôb v jeho úrade, pokiaľ ide o rýchlosť konania alebo spôsob vybavenia podaní.

Z niektorých odposluchov a prepisov rozhovorov vykonaných medzi obžalovanými je zrejماً snaha obžalovaného J. Š. pôsobiť na spoluobžalovaného, aby svedkovej spoločnosti vyšiel v ústrety pri riešení niektorých problémov, čo poukazuje na nepriamu korupciu z jeho strany.

Možno dôvodne predpokladať, že obžalovaný RNDr. P. B., CSc. bol oslovený a požiadaný o pomoc v prospech svedka Ing. arch. P. K. obžalovaným J. Š., avšak nebolo preukázané, že zato požadoval aj uvádzanú províziu, a že sa aj snažil v prospech svedkovho projektu urobiť patričné kroky, za ktoré by mohol úplatok požadovať. Naopak bolo preukázané,

že nikoho neoslovil v súvislosti s vybavovaním svedkových podaní v jeho prospech, či neprospech.

Obžalovanému J. Š. bolo pôvodne dňa 23. apríla 2004 aj vznesené obvinenie pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Tr. zák. a až v októbri 2004 bol oboznámený so zmenou právnej kvalifikácie tak, ako bola neskôr aj podaná obžaloba.

Na rozdiel od trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uvedené ustanovenie postihuje úplatnú intervenciu pôsobiacu na výkon právomoci verejného činiteľa.

Daný trestný čin je dokonaný už tým, že obžalovaný žiada úplatok za to, že bude pôsobiť na verejného činiteľa, pričom sa ani nevyžaduje, aby skutočne u neho aj intervenoval. Pokiaľ na výkon právomoci verejného činiteľa aj pôsobil, došlo k dokončeniu trestného činu, čo je okolnosťou, ktorú možno zohľadniť pri rozhodovaní o treste.

Pritom skutočnosť, že verejný činiteľ, ktorého právomoci sa má úplatok týkať, nie je o úplatku informovaný, nemá vplyv na trestnosť obžalovaného. Taktiež výsledok intervencie je z tohto hľadiska nepodstatný.

Pokiaľ by však obžalovaný iba predstieral, že bude pôsobiť na verejného činiteľa, avšak pre vybavenie veci nepodnikne vôbec nič a ani to nemá v úmysle, dopúšťa sa podvodu, popr. jeho pokusu.

Z odposluchov vykonaných rozhovorov medzi obžalovaným J. Š. a agentom Ing. arch. P. K. je zrejmé, ako obžalovaný prezentuje svedkovi, že úspešne, niekedy nie v súlade s realitou, pôsobí na obžalovaného RNDr. P. B., CSc. (27. 1. 2004 – boli sme u Ď., pripravujú do zastupiteľstva všetky podklady, aby to bolo súhlasné..., 13. 2. 2004 - ...do budúceho týždňa do piatka to chce uzatvoriť, 16. 2. 2004 ...už je to v podstate napísané, ja som to čítal, len sa dohodneme, kedy sa to vydá tento týždeň...na čo Ing. arch. P. K. odpovedá - Vy mi donesiete, ja Vám dám a J. Š. odpovedá dobre, dobre, 17. 2. ...dnes tam bola celá komisia na ohliadke, už je

to na podpise...,23. 2. ....dostanete súhlasko, budem večer so starostom, na M. už to bolo prerokované...teraz sa Vám to pošle a môžete tam začať robiť...a poviem starostovi, že sme v rokovaní...26.2. - ...ja som Vám povedal, že ja to vybavím za tých podmienok, ako sú v zmluve, dnes zavolám V. so starostom, overím parcely...nech ide S. za V., ona to tam opraví, hovoril som so starostom, 1.3.- sedeli sme včera so starostom, teraz čo vydá bude platné niekoľko rokov...3.3 - ...a povedzte čo a ako, lebo on to ide podpisovať, buď podpíše jedno alebo druhé, treba zvážiť...

Z prepisov odposluchov medzi obžalovanými je zrejماً snaha obžalovaného J. Š. v skutočnosti aj pôsobiť na starostu v prospech firmy svedka Ing. arch. J. K. napr. (16. 2. 2004 Š. - chcem sa spýtať s tým pánom Š. ...B. - zajtra bude ohliadka na mieste činu.,17.2.- Š.- ...potreboval by som čísla parciel...B.- ..potrebujem aspoň dnešok, aby som si to nechal vytiahnuť, aby to nebolo také..., 18.2. Š - ja Vám dám vedieť lebo dnes sa má zastaviť Š....B. - dobre to ma bude zaujímať..26.2. Š. - volal pán D., že to čo im došlo - nesedia parcely...B. - nech pošle S., opravíme to..., 26.2. Š. – na odkazovač starostu - keby ste dal vedieť V., príde S., nech opraví tie parcely...

Je zrejماً, že po krátkom stretnutí agenta s obžalovaným RNDr. P. B., CSc. v jeho kancelárii, ktorého priebeh sa nepodarilo jednoznačne zdokumentovať a preukázať, už k ďalším osobným ani telefonickým kontaktom nedošlo, s agentom komunikoval výlučne obžalovaný J. Š., ktorý od neho požadoval plnenie prostredníctvom fiktívnej mandátnej zmluvy, a naopak on sľúbil kladné vybavenie žiadostí svedkovej firmy cez verejného činiteľa - starostu, pričom sa aj snažil pôsobiť na starostu v svedkov prospech.

Na základe vyššie uvedených okolností Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok v ohľadom obžalovaného J. Š. a vrátil vec Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, pričom musí vykonané dôkazy znovu vyhodnotiť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. a rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom.

Ohľadom obžalovaného RNDr. P. B., CSc. sa druhostupňový súd plne stotožňuje so závermi špecializovaného trestného súdu, ktorý na základe vykonaného dokazovania, ktoré

vykazovalo dôkaznú núdzu, rozhodol v súlade so zákonom a stavom veci, a preto zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 256 Tr. por.

P o u č e n i e : proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová